

אחד, כל הנותר בו אחר הזריקה נעשה שיריים, להישפך אל יסוד המזבח. וכן הדין אם נתקבל הדם בארבעה כלים, ומכל כלי נתנו למזבח מתנה אחת, [מארבע מתנות החטאת], נעשה הנותר בכל הכלים שיירי דם, ונשפך ליסוד המזבח.

- והכתוב "וְאֵת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה", מלמד, שכשנתקבל הדם בכמה כלים, ונתנו את כל ארבע המתנות מאחד הכלים, רק הדם הנשאר באותו כלי נעשה שיריים, להישפך ליסוד המזבח, אבל הדם שבשאר הכלים נדחה מהמזבח, ולא ישפך ליסוד המזבח אלא לאמה, כדין דמים פסולים. [=כוס אחד עושה חבירו דחוי].

ב. דעת רבי אלעזר ברבי שמעון.

- הכתוב "וְאֵת כָּל דָּמָהּ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד הַמִּזְבֵּחַ" מלמד, שכל הדם שנתקבל בכלי נעשה שיריים, להישפך ליסוד, ואפילו אם נתקבל הדם בכמה כלים, ומאחד מהם בלבד נתנו למזבח, כל הנשאר בכל הכלים נשפך ליסוד. [=כוס אחד עושה חבירו שיריים].

- והכתוב "וְאֵת דָּמוֹ יִשְׁפֹּךְ אֶל יְסוּד מִזְבַּח הָעֹלָה", המלמד שיש דם שאינו נשפך ליסוד אלא לאמה כשאר פסולים, מדבר בדם הנשאר בצואר הבהמה, שלא נתקבל כלל בכלי.

מקצת דמים נתערבו ומקצת דמים לא נתערבו

דם הפר ודם השעיר בשני כוסות, ונשפך מקצת מזה ומקצת מזה לכוס שלישי. דין פשוט הוא, שאת ההזאות עושים מהדמים שלא נתערבו, שידוע מי הוא דם הפר, ומי הוא דם השעיר. אבל נחלקו חכמים, מה דין הדם שבכוס השלישי.

לדברי רב פפא – הדם שבכוס השלישי אינו נחשב כשיריים, שדינם להינתן על היסוד, אלא דם פסול הוא, שדינו להישפך לאמה.

ולא רק לדעת חכמים, האומרים, שכל שלא היזו את הדם ממנו, נדחה [=כוס עושה חבירו דחוי].

אלא אף לדעת רבי אליעזר, האומר, שכוס עושה את חבירו שיריים, ובשאר מקומות די בכך שניתן הדם מאחד הכלים, כדי שיהיה הדם שבכל שאר הכלים שיריים. בזה מודה הוא, שהדם שבכוס השלישי נפסל, שכן גם לדעתו, אין דם נעשה שיריים, אלא כשהיה